

Egy magyar, aki ottragadt Kenyában

Egy magyar üzletember, Pamlényi Miklós új életet kezdett. Nem húsz évesen, és nem a szomszédban: a fekete kontinensen. Már hat éve él Kenyában. Számára a mindennapok részei az oroszlánok, az elefántok, az Indiai-óceán trópusi partjai, a szavannák éppúgy, mint a hosszú távon nehezen elviselhető trópusi klíma vagy a kenyai szegénység.

GO: – Miért szánta rá magát arra, hogy Afrikában éljen?

P. M.: – Olyan sok minden ért az elmúlt években ott és Európában is, hogy ami bennem van az életből, a munkából, az alkotni vágyásból, azt valahogyan ki kellene adnom magamból. Ötvenes éveim elején járok, s bátran mondhatom, életem legboldogabb hétköznapi életét élem. Szeretek nap mint nap úgy felkelni, hogy ott folytatok

mindent, ahol az előző nap abbahagytam.

GO: – Mikor járt Kenyában először?

P. M.: – 1999-ben. Nem lehet tőle szabadulni, mindig vissza-és visszahívott valami, s én jöttem. Azt vettem észre, hogy szeretnék itt élni, dolgozni, ezt a levegőt szívni. Megteremttem ennek a feltételeit. Mosógépeket kezdtem importálni, és a kezdeti sikerek adták a lehetőséget a továbblépéshez. Most itt élhetek, ahol kevés húsüzletben van hűtő, ahol földúton közlekednek, ahol

számtalan helyen az alapvető higiénia is hiányzik, s vannak városok, falvak, ahol a szemetet a szél hordja össze. De ahol a világon a legfinomabb a gyümölcs, és az emberek poridge-t isznak, mert az egészséges. Ahol nemzeti étel az ugali, a sukuma wiki. Igen, vannak rablások, fosztogatások is, mint mindenhol a világon. Vannak elegáns éttermek, de utcai sütődék is, ahol a legyeketől néha nem látni azt, amit enni szeretnél. Itt van Afrika legnagyobb bádogvárosa, amitől pár száz méterre állami

luxusautók száguldanak. Ám legfőképp vannak nagyon boldog emberek, akikből sugárzik a kedvesség, s örülnek, ha neked adhatják az utolsó kókuszdiójukat. Itt vannak a világ talán legszebb fekete lányai, és itt látni a világon a legtöbb mosolyt az emberek arcán.

GO: – Ilyen egyszerű volna a harmónia hozzávalóinak listája?

P. M.: – Élek, élni hagynak, s ettől nagyon boldog vagyok. Barátokra letem, és megtanultam becsülni azt, ami az emberben belül van. Maszájokkal kötöttem barátságot, megismertem kultúrájukat, elfogadtam felfogásukat. Megmutatták nekem, hogy az élet egyszerű is lehet, nem feltétlenül kell túlbonyolítani. Egyiküktől megkérdeztem, hol lakik. Arra mész, s Nairobi előtt elfordulsz balra – hangzott a válasz. Ahol akkor mi álltunk, onnan 600 kilométer volt a háza. Igaz, semmi sem EU-kompatibilis, gyakran megy el az áram, nincs internet, elfogy a víz. De senki sem ideges, mert tudjuk, vissza fog jönni minden. Ilyen egyszerű. Ha otthon egy kis időre kimarad az internet, máris

pánikszerűen telefonálgatunk, rosszul érezzük magunkat.

GO: – Újraértékelte, mi fontos, mi nem?

P. M.: – Az ember itt sok mindent megtanul becsülni. És szeretni a másikat, mert egymagad nehezen boldogulsz, s vágysz a

másik biztatására, segítségére, még ha az csupán egy pillanatban merül is ki. A falubeliek Diani Beach-en, ahol lakom – Mombasától úgy 40 kilométerre délre – gyakran hívnak be a házukba egy kicsit. Igaz, nincs sok mindenük, de azon nagyon szívesen osztoznak veled. Adnak időt a megismerésre, nem sietnek. Balogh Sándor barátom nagy igazsága, hogy nekünk európaiaknak van óránk, az afrikaiaknak meg idejük. Így ismerkedtem meg jelenlegi párommal is, akinek két törzs vére folyik az ereiben. Nem kevés alkalommal kaptam leckét tőle az emberi

kapcsolatok tantárgyból. Az ittenieknek számtalan eszközük van arra, hogy kimutassák az érzelmeiket, amit nem szégyellnek, sőt büszkék rá. Amikor felébredek, az első gondolatom, hogy milyen szerencsés vagyok, hogy mellette lehetek, és a világ

legnemesebb dolga szeretve lenni.

GO: – És miből él meg?

P. M.: – Kenya fantasztikus ország. Van homokos korallzátony által védett tengerpart,

érintetlen természet, Kelet-Afrika jellegzetes vadállatait, több ezer méter magas hegyek, végtelen síkságok, ligetes domboldalok, hatalmas és aprócska tavak, az iszlám, a hindu, a szuahéli és a keresztény kultúra izgalmas keveréke. Ezek a tények szolgáltatnak elég okot arra, hogy létrehozzunk egy

Gasztró-kisokos

Poridge: zabpehelyből készült folyós zabkása, sűrű ital, amit ízesítenek.

Ugali: kukoricalisztből készült víz hozzáadásával. Szilárd állapotúra főzik, majd kézzel darabokat törnek le belőle,

amiket átmozsolnak az ujjak között. Ekkor puhul meg. Hetente többször fogyasztják.

Sukuma: egy káposztához hasonló zöldségféle. Többféleképp ízesítik, miután megpárolják, és sok mindenhez eszik.

utazási irodát, a Jambo Rafiki Travelt. Most kezdtük a harmadik szezont, igyekszünk mások lenni, keresni a vendég igényeit. Tudtam, hogy a siker és a biztonság nem jár együtt, neki kell menni a falnak, mint annak a bizonyos vak lónak. A különbség csak annyi, hogy ne büszkén, hanem alázattal igyekezzük áttörni a falat. A munka alázatot, tiszteletet és sok szívet kíván. Egy idő után látnunk kell a fényt a túloldalon. Sikeres és a sikertelen embert egymástól sokszor csak a kitartás különbözteti meg.

Szeszler Szilvia

